

Tom Sawyer

Adaptare de
Saviour Pirotta
Ilustrații de
Vince Reid

Traducere din limba engleză de
Dașa Suciu

Editura Paralela 45

Pentru Albie Paton, SP.

Pentru Pat și Mary, VR.

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corecțură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Tom Sawyer / adapt. de Saviour Pirotta; il. de Vince Reid;
trad. din lb. engleză de Dașa Suciu. – Pitești: Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3610-2
I. Pirotta, Saviour (adapt.)
II. Reid, Vince (il.)
III. Suciu, Dașa (trad.)
087.5

Tom Sawyer
Adaptare după povestea scrisă de Mark Twain

Copyright © Arcturus Holdings Limited
Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia
Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărți înregistrate, iar conținutul este
protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177
Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918
Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492
E-mail: comenzi@edituraparalela45.ro

Tiparul executat la tipografia Editurii Paralela 45
E-mail: tipografie@edituraparalela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1

Văruiașul gardului 4

CAPITOLUL 2

Fanțomele din cimitir 14

CAPITOLUL 3

O insulă și o înmormântare 24

CAPITOLUL 4

Sub cruce 34

CAPITOLUL 5

Pericolul din peșteră 46

CAPITOLUL 6

Comoara 56

CAPITOLUL 1

Văruitorul gardului

— Nu-i corect, a mormăit Tom Sawyer,
ieșind din casă cu o bidinea.

Mătușa lui, Polly, îl urma cu o
găleată plină cu var.

— Asta ca să te
înveți minte să mai
chiulești de la școală,
Tom, a spus ea.

— Și să minți, a
adăugat Mary, verișoara
lui Tom, care a ieșit în
urma mătușii.

— I-am promis mamei
tale, înainte de a muri, că o să am grija de
tine și de fratele tău, Sid, a spus mătușa
Polly. Prin asta înțeleg și să te învăț să-i
asculti pe cei mai în vîrstă.

— Si să spui adevărul, a chicotit Mary.
Era o sâmbătă foarte călduroasă. Toți copiii din St. Petersburg obișnuaiau să meargă la râu pentru a se scălda. Nu și Tom. El trebuia să văruiască gardul grădinii drept pedeapsă că lipsise de la școală.

Ușa din față s-a închis în spatele mătușii Polly și a verișoarei Mary. Pe Tom l-a părăsit curajul. Gardul era mare. Nu avea cum să-l termine de văruit până la sfârșitul zilei, dar amite să mai apuce să se scalde.

Avea nevoie de ajutor. Oare să plătească niște prieteni, care să se ocupe de văruit? Tom și-a golit buzunarele ca să vadă cât putea să le dea. Avea doar două bile de sticlă și câteva bucăți de sfoară.

Situația părea disperată, dar i-a venit o idee cât se poate de bună. Primul băiat care a trecut pe lângă casă a fost prietenul său, Ben Rogers, care se prefăcea că e un vapor mare cu abur. Lua câte-o mușcătură dintr-un măr mare și zemos, printre sunete de sirenă.

— Vii la râu, Tom?

Tom a luat bidineaua și a început să văruiască.

— Cine ar vrea să se scalde când are un gard frumos de văruit?

— Vrei să spui că preferi să stai acasă și să muncești? a strigat Ben.

— E muncă doar când nu vrei să o faci!

Ben s-a uitat la gard.

— Te rog, aş putea să văruiesc și eu?

Tom a aruncat mai mult var pe gard.

— Nu sunt sigur c-ai să faci o treabă bună, Ben.

— Îți dau ce mi-a rămas din măr, l-a rugat bietul băiat.

— Bine, s-a învoit Tom în cele din urmă.

El s-a așezat pe iarbă și a luat o mușcătură bună din mărul lui Ben. Smecheria lui funcționase. Iată că stătea la soare și se odihnea, pe când Ben făcea toată munca grea. A venit un alt prieten, Johnny Miller. Și el a vrut să dea cu bidineaua. Tom nu l-a lăsat până când nu i-a dat zmeul.

CAPITOLUL 2

Fanțomele din cimitir

Într-o după-amiază, Tom s-a hotărât să chiulească de la școală. A pornit fără grijă spre râu, unde a dat de Huckleberry Finn. Acesta ducea, de coadă, o pisică moartă.

- O folosesc ca să scap de negii de pe mână, a zis el.
- Ia zi, cum faci asta? a întrebat Tom.
- Păi, o duci noaptea în cimitir, a început să explice Huck. Stai lângă un mormânt unde tocmai a fost îngropat cineva rău. Noaptea, o să vină diavolul să ia sufletul omului rău și să-l ducă în iad. Arunci pisica după diavol și spui: „Diavolul se duce după mort, pisica se duce după diavol, negii se duc după pisică, am terminat cu voi!“ Și negii sar de pe tine și se duc direct după diavol, în iad. Merg în

cimitir în noaptea asta. Bătrânul Hoss Williams tocmai a fost înmormântat, și pare-mi-se că a fost un om foarte rău. Vrei să vii cu mine?

Tom nu putea să refuze aşa ceva. Dacă nu se mai ivea niciodată ocazia să vadă negi care sar de pe oameni?

— Vin să te iau la noapte, a promis Huck. Timpul a trecut foarte greu pentru Tom, care aștepta nerăbdător în camera lui.

Într-un final, a auzit un urlet din stradă. Părea să fie o pisică, dar Tom știa că nu este decât Huckleberry Finn, care transmitea un semnal.

Tom a urlat și el ca să arate că e prezent. Apoi a ieșit pe fereastră. În curând, cei doi băieți au ajuns în cimitir.

Vântul șuiera printre copaci. Părea o fantomă care-și caută mormântul.

— Bag de seamă că diavolul o s-apară în noaptea asta, a șoptit Huck.

Tom a zărit o lumină slabă, care se mișca la capătul celălalt al cimitirului.

— Huck, diavolul e prin preajmă. Uite că vine.

Cei doi băieți s-au ascuns după un copac, iar inima le bătea cu putere.

— Crezi că diavolul o să ne prindă? s-a vădit Huck. Roagă-te! Roagă-te!

Tom a început să se roage. Dar apoi s-a oprit.

A auzit o voce stinsă, purtată de vânt, pe care a recunoscut-o.

— Ei, Huck, nu e diavolul. E bătrânul betivan Muff Potter, cu lanterna. Si mai sunt doi bărbați cu el.

Tom și Huck au urmărit din spatele copacilor cum Muff și ceilalți doi se apropiau. S-au oprit la mormântul lui Hoss, doar la câțiva metri distanță de băieți. Muff a pus jos lanterna.